

Υπόθεση C-120/95

Nicolas Decker

κατά

Caisse de maladie des employés privés

(αίτηση του conseil arbitral des assurances sociales
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρα 30 και 36
της Συνθήκης ΕΚ — Επιστροφή ιατρικών δαπανών που
πραγματοποιήθηκαν σε άλλο κράτος μέλος — Προηγούμενη
έγκριση του αρμοδίου ασφαλιστικού ταμείου — Αγορά γυαλιών»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα G. Tesaurο της 16ης Σεπτεμβρίου 1997 .. 1-1834

Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 1998 1-1871

Περίληψη της απόφασης

1. Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Αρμοδιότητα των κρατών
μελών για τη διαρρύθμιση των συστημάτων τους κοινωνικής ασφάλισης — Όρια —
Τήρηση του κοινοτικού δικαίου — Κανόνες της Συνθήκης περί ελεύθερης κυκλοφορίας
των εμπορευμάτων

(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 30)

2. Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Ασφάλιση ασθενείας — Παροχές εντός άλλου κράτους μέλους — Άρθρο 22 του κανονισμού 1408/71 — Περιεχόμενο — Επιστροφή από τα κράτη μέλη με βάση τους ισχύοντες εντός του αρμοδίου κράτους πίνακες αμοιβών των δαπανών για ιατρικά προϊόντα που αγοράζονται εντός άλλου κράτους μέλους — Αποκλείεται

(Κανονισμός 1408/71 του Συμβουλίου, άρθρο 22)

3. Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ποσοτικοί περιορισμοί — Μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Εθνική ρύθμιση περί επιστροφής των ιατρικών δαπανών που πραγματοποιήθηκαν εντός άλλου κράτους μέλους — Αγορά ιατρικών προϊόντων — Γαλιά — Υποχρεωτική προηγούμενη έγκριση του οργανισμού κοινωνικής ασφάλισης του κράτους ασφαλίσεως — Δεν επιτρέπεται — Δικαιολόγηση — Έλεγχος των δαπανών υγείας — Προστασία της δημόσιας υγείας — Δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση

(Συνθήκη ΕΚ, άρθρα 30 και 36)

1. Το γεγονός ότι εθνική νομοθεσία υπάγεται στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι ικανό να αποκλείσει την εφαρμογή του άρθρου 30 της Συνθήκης.

Συγκεκριμένα, μολονότι το κοινοτικό δίκαιο δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να διαρρυθμίζουν τα συστήματά τους κοινωνικής ασφαλίσεως, τα κράτη μέλη οφείλουν ωστόσο, κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, να τηρούν το κοινοτικό δίκαιο.

2. Το άρθρο 22 του κανονισμού 1408/71, το οποίο έχει ως σκοπό να παράσχει στον ασφαλισμένο, ο οποίος έλαβε την έγκριση του αρμοδίου ασφαλιστικού φορέα να μεταβεί σ' άλλο κράτος μέλος για να υποβληθεί στην κατάλληλη για την κατάστασή του θεραπεία, τη δυνατότητα να λάβει ιατρικές παροχές σε είδος, για λογαριασμό του αρμοδίου φορέα, αλλά σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους εντός του οποίου πραγματοποιούνται οι παροχές, ιδίως στην περίπτωση που η μετακίνηση καθίσταται αναγκαία λόγω της κατάστασεως υγείας του ενδιαφερομένου,

και τούτο χωρίς να υποβληθεί σε πρόσθετα έξοδα, δεν έχει ως αντικείμενο να ρυθμίσει και, επομένως, ουδόλως εμποδίζει την επιστροφή από τα κράτη μέλη, με τους ισχύοντες στο αρμόδιο κράτος πίνακες αμοιβών, των εξόδων για την αγορά ιατρικών προϊόντων εντός άλλου κράτους μέλους, έστω και χωρίς προηγούμενη έγκριση.

3. Τα άρθρα 30 και 36 της Συνθήκης απαγορεύουν εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας οργανισμός κοινωνικής ασφαλίσεως κράτους μέλους αρνείται σε ασφαλισμένο την επιστροφή κατ' αποκοπήν ποσού για την αγορά γαλιών με διορθωτικούς φακούς από οπτικό εγκατεστημένο εντός άλλου κράτους μέλους, με την αιτιολογία ότι η αγορά κάθε ιατρικού προϊόντος στην αλλοδαπή πρέπει προηγουμένως να έχει εγκριθεί.

Μια τέτοια ρύθμιση πρέπει να χαρακτηριστεί ως εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων επειδή παρα-

κινεί τους ασφαλισμένους σε σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως να αγοράζουν τα προϊόντα αυτά στην ημεδαπή παρά σε άλλα κράτη μέλη και, επομένως, είναι ικανή να σταματήσει την εισαγωγή γυαλιών.

Μια τέτοια ρύθμιση δεν δικαιολογείται ούτε από τον κίνδυνο σοβαρού πλήγματος στη χρηματοοικονομική ισορροπία του συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως, καθόσον η κατ' αποκοπήν επιστροφή δαπανών για την αγορά γυαλιών και διορθωτικών φακών εντός

άλλων κρατών δεν έχει επίπτωση στη χρηματοδότηση ή στην ισορροπία του συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως, ούτε από λόγους δημόσιας υγείας προκειμένου να διασφαλίζεται η ποιότητα των ιατρικών προϊόντων που παρέχονται στους ασφαλισμένους εντός άλλων κρατών μελών, διότι, εφόσον οι όροι προσβάσεως και ασκήσεως κατοχυρωμένων επαγγελμάτων αποτέλεσε τον αντικείμενο κοινοτικών οδηγιών, η αγορά ζεύγους γυαλιών, κατόπιν συνταγής οφθαλμιάτρου, από οπτικό εγκατεστημένο εντός άλλου κράτους μέλους παρέχει ισοδύναμα εχέγγυα με εκείνα που παρέχει η αγορά ζεύγους γυαλιών από οπτικό εγκατεστημένο στην ημεδαπή.